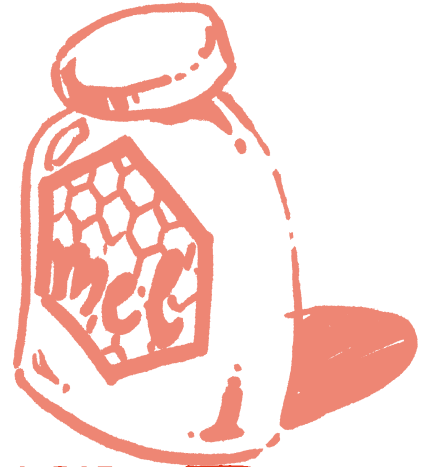

c. Recursos

rondalla: l'arbre generós

Rondalla: l'arbre generós

Hi havia una vegada un nen que estimava molt un arbre i, cada vegada que anava a veure'l, li agafava unes quantes fulles i se'n feia corones per jugar al rei del bosc. Pujava pel seu tronc, es gronxava en les seves branques i se li menjava les pomes. També hi jugava a cuita-amagar. Quan ja estava cansat, s'asseia i s'adormia a la seva ombra. I el nen estimava l'arbre... L'estimava molt. I l'arbre era feliç.

Però el temps va anar passant i el noi es va fer gran...

I l'arbre, moltes vegades, se sentia sol. Aleshores, un dia, el noi el va anar a veure i l'arbre li va dir:

- Vine, noi, puja al meu tronc i gronxa't en les meves branques, menja't les meves pomes, juga sota la meva ombra i sigues ben feliç.
- Sóc massa gran per pujar-hi i jugar, digué el noi;
- Vull comprar coses i passar-m'ho bé, vull diners. Me'n pots donar tu, de diners?
- Tan sols tinc fulles i pomes. Agafa les meves pomes, noi, i vés-les a vendre a la ciutat. D'aquesta manera tindràs diners i seràs feliç.

Així, doncs, el noi pujà dalt de l'arbre, li agafà les pomes i se les endugué. I l'arbre era feliç.

El noi va estar molt de temps sense visitar-lo... I l'arbre estava trist.

Llavors, un dia, el noi va tornar; l'arbre se'n va alegrar i li digué:

- Vine, noi, puja al meu tronc, gronxa't en les meves branques i sigues feliç.
- Estic massa ocupat per enfilat-me als arbres, digué el noi. Vull una casa que em guardi del fred, vull una dona i vull fills, i és clar, necessito una casa. Em pots donar una casa?
- No tinc casa, digué l'arbre. El bosc és la meva casa, però pots tallar les meves branques i fer-te'n una. Aleshores seràs feliç.

Així, doncs, el noi va tallar-li les branques i se'n va anar a construir la seva casa. I l'arbre era feliç. El noi no hi va tornar durant molt de temps.

Un dia, tornà al bosc i l'arbre, tot xiuxieujant, li digué:

- Vine, noi, i juga.
- Sóc massa gran i estic massa trist per jugar, va dir el noi. Vull una barca que se m'endugui ben lluny d'aquí. Em pots donar una barca?
- Talla el meu tronc i fes-ne una. Podràs navegar i això et farà feliç.

Així, doncs, tallà el tronc, se'n feu una barca i se n'anà a navegar. I l'arbre era feliç... Però d'aquella manera, sabeu? I després de molt de temps, el noi va tornar al bosc.

- *Ho sento, digué l'arbre; ja no em queda res per donar-te; ja no tinc pomes.*
- *Les meves dents són massa febles per menjar pomes, va dir el noi.*
- *Ja no tinc branques, va dir l'arbre; ja no t'hi pots gronxar.*
- *Sóc massa vell per gronxar-me en les branques, va dir el noi.*
- *Ja no tinc tronc, digué l'arbre; ja no pots pujar-hi.*
- *Estic massa cansat per pujar-hi, digué el noi. -Ho sento, digué l'arbre; m'agradaria donar-te alguna cosa..., però no em queda res, tan sols una soca. Ho sento...- No em calen massa coses ara, digué el noi; tan sols busco, ara, un lloc quiet per seure i reposar. Estic molt cansat. -Bé, va dir l'arbre, redreçant-se tant com va poder; una soca vella és bona per seure i reposar una estona. Seu i reposa.*

I el noi ho féu. I l'arbre fou feliç.

Shel Silverstein
Traducció de l'anglès: Xesco Boix